

[MOWIEWAĆ *vb impf*

3 sg m praet m(o)wiewał.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Iter. od „mowić” ‘wypowiadać się, przemawiać, rozmawiać, nauczać’ [przez kogo]: Wierzę [...] I w Ducha świętego pana y obżywiciela/ który od Oica y Syna pochodzi/ Który z oicem y s łynem zarownie chwalon y tćion bywa/ który przes Proroky mowiewał. UstKościel 91.

Formacje współrdzenne cf MOWIĆ.

FP